

„DEBESIS” VIRS ZEMES

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1. Moz. 1:31-2:3; 2. Moz. 39:32, 43; 25:9; Ebr. 8:5; Jāņa 2:19-21; 1. Kor. 3:16, 17; Atkl. 21:1-22.

ATMIŅAS PANTS:

„Kas kalpo debesu svētnīcas atveidam un ēnai, kā arī Mozum bija norādīts, kad tas gribēja pabeigt telti, jo Viņš saka: redzi, tu darīsi visu pēc tā parauga, kas tev kalnā tika parādīts.” (Ebr. 8:5)

Lai gan svētnīca debesis ir oriģināls, kur pats Dievs kalpo „mūsu labā”, Kungs mums šeit, virs zemes, ir atklājis patiesības par šo svētnīcu dažādos veidos.

Dievs radīja Ēdenes dārzu kā svētnīcas simbolu. Debesu svētnīca un tās funkcija glābšanas darbā tika atainota ar zemes saiešanas telti un lielāku struktūru – Izraēla templi.

Jēzū templis, protams, kļuva redzams cilvēkā. Un, visbeidzot, debesu templis nonāks no debesīm uz jauno zemi.

Kā mēs redzēsim, Dievs ir izmantojis ar debesu svētnīcu saistītas sistēmas, lai atklātu patiesību. Šajā nedēļā mēs iepazīsimies ar dažām no šīm sistēmām.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 12. oktobrī.

PIRMĀ „SVĒTNĪCA” VIRS ZEMES

Bībeles pētnieki ir ievērojuši, ka daudzas iezīmes Ēdenes dārzā saskan ar vēlāk celtajām svētnīcām Izraēlā, norādot, ka Ēdene bija pirmais simboliskais „templis” virs zemes. Starp Ēdeni un svētnīcu pastāv šādas paralēles:

1. Radišanas stāsta beigās un ziņojumā, kas apraksta tuksneša svētnīcas būvniecību, tie paši trīs elementi – atzišana, pabeigtība un svētība – ir izteikti ar tādiem pašiem atslēgvārdiem (salīdzini vārdus „viss”, „pabeigts” un „svētīja” 1. Moz. 1:31- 2:3 ar 2. Moz. 39:32, 43; 40:33).

2. Tieši tāpat kā Dievs „staigāja dārzā” (1. Moz. 3:8), tā Viņš bija Savu ļaužu vidū svētnīcā (2. Sam. 7:6, 7).

3. Ādamam bija jākopj un jāsargā dārzs (1. Moz. 2:15). Tie paši divi vārdi ir izmantoti, lai aprakstītu levītu kalpošanu saiešanas teltī (4. Moz. 3:7, 8).

4. Dārza simbolika ir redzama visā svētnīcā (2. Moz. 25:31-36, 1. Ķēn. 6:18).

5. Ķerubi sargāja dārzu (1. Moz. 3:24), un divi ķerubi bija novietoti vissvētākajā vietā (2. Moz. 25:18-22).

6. Tieši tāpat, kā radišana ilga sešas dienas un katra diena iesākās ar „Dievs teica”, kam sekoja sabats, tā arī ir sešas „Kungs runāja uz Mozu” sadaļas attiecībā uz saiešanas telti (2. Moz. 25:1; 30:11, 17, 22, 34; 31:1), kam sekoja septītā sadaļa par sabatu (2. Moz. 31:12-17).

7. Svētnīca tika pabeigta pirmā mēneša pirmajā dienā (2. Moz. 40:17), ebreju Jaunajā gadā, kas atsauc atmiņā pasaules pabeigšanu pie radišanas.

1. Moz. 2. nodaļai nav precīzi jāformulē šīs paralēles; senatnes cilvēki tās saprata. Piemēram, kādā jūdu rakstā no 2. gs. pirms Kristus teikts, ka „Ēdenes dārzs ir svētākais no svētajiem un ka tas ir Kunga mājoklis.”

Ēdenes dārzu sauc par „Dieva dārzu” (Jes. 51:3; Ec. 28:13, 31:9). Tas bija Dieva mājoklis virs zemes, vieta, kur mūsu pirmajiem vecākiem bija paredzēts pielūgt un satikties ar Viņu. Tāpēc lielākais zaudējums grēkā krišanas dēļ nebija Ādama un Ievas izraidišana no dārza, bet viņu zaudētā iespēja baudīt tiešu Dieva klātbūtni.

Pārdomā pašu vārdu „svētnīca”! Par ko tu domā? Kas veido tavā prātā „svētnīcu” tagad? Kā izpratne par svētnīcām virs zemes palīdz tev labāk saprast, ko nodrošina Dieva svētnīca debesīs?

PARAUGA ATVEIDS

Izlasi 2. Moz. 25:9, 40; Ebr. 8:5; 9:23, 24! Kādas ir saistības starp zemes un debesu svētnīcu? _____

Raksti skaidri māca, ka Mozus neizgudroja saiešanas telti, bet būvēja to pēc dievišķas pamācības, ko viņš bija saņēmis uz kalna (2. Moz. 26:30, 27:8; 4. Moz. 8:4). Zemes svētnīca bija jābūvē pēc „parauga” (2. Moz. 25:9, 40). Ebreju vārds „paraugs” izsaka domu par modeli vai kopiju, tādējādi mēs varam secināt, ka Mozus redzēja miniatūrā modeli, kas ainoja debesu svētnīcu, un ka šis modelis kalpo kā paraugs zemes svētnīcai.

Tāpēc debesu templis ir oriģināls, izraēliešu svētnīcas paraugs. Acīmredzams ir arī tas, ka mēs nevaram pielīdzināt svētnīcu debesīs pašām debesīm. Debesu templis atrodas „debesīs” (Atkl. 11:19, 14:17, 15:5). Tātad tas ir debesu sastāvdaļa. Tie nav sinonīmi.

Ebreju grāmata neklūdīgos vārdos paskaidro, ka debesu svētnīca ir reāla. Svētnīcu debesīs sauc par „īsto telti” (Ebr. 8:2), kā arī par „lielāko un pilnīgāko telti” (Ebr. 9:11), bet zemes svētnīca ir debesu svētnīcas „atveids un ēna” (Ebr. 8:5). Tāpat kā ēna vienmēr ir tikai nepilnīgs un vājš kaut kā reāla ainojums, tā zemes svētnīca ir tikai debesu svētnīcas atspoguļojums. Lai arī kādi būtu tās ierobežojumi, zemes svētnīca tomēr atspoguļo debesu realitāti nozīmīgos veidos.

Attiecību starp abām svētnīcām sauc par tipoloģiju. Tipoloģija ir dievišķi paredzēts, pravietisks prototips, kas ietver divas vēsturiskās realitātes, kuras sauc par tipu (oriģināls) un antitipu (kopija). Tā kā atbilstība norit no tipa (oriģināla) uz antitipu (kopiju), ebreju vēstulē mēs varam redzēt, ka debesu modelis, ko Mozus redzēja, ir nosaukts par „tipu” jeb „paraugu” (Ebr. 8:5) un zemes svētnīca – par „antitipu” jeb „attēlu” (Ebr. 9:24). Šī patiesība drīzāk pierāda, ka debesu svētnīca pastāvēja pirms zemes svētnīcas. Uzsverot debesu svētnīcas fizisko realitāti, mēs, septītās dienas adventisti, atrodamies uz stabila pamata.

JĒZUS KĀ SVĒTNĪCA

Vzlasi Jāņa 2:19-21! Kāpēc Jēzus miesa ir salīdzināta ar templi? (Sk. arī Jāņa 1:14)

Viena no Jāņa evaņģēlija tēmām ir tā, ka ir atnācis Jēzus – labākais „templis”. Saiešanas telts simbolika parādās jau Jāņa 1:14. Jēzus ir Vārds, kas „mājo” cilvēku vidū, un viņi redzēja Viņa „godību”. Grieķu vārds, kas tulkots kā „mājot” („skeno”), ir grieķu lietvārda „telts” („skene”) darbības vārda forma. Tātad 14. pantu var tulkot kā Vārds „bija telts mūsu vidū”. Šajā kontekstā vārds „godība” atgādina Dieva godību, kas piepildīja gan tuksneša telti (2. Moz. 40:34, 35), gan Salamana templi tā iesvētīšanā (2. Laiku 7:1-3). Tāpēc, kad Kristus nāca uz zemi kā cilvēks, Viņš piepildīja Dieva apsoliņumu mājot Savas tautas vidū templi.

Kā parāda augstākminētie panti, Jēzus nosauca Sevi par templi, kas jau norādīja uz zemes svētnīcas nozīmes izbeigšanos pēc Viņa nāves (Jāņa 2:19-21, Mat. 27:51). Kad Jēzus teica, ka Viņš ir Dzīvības Maize (Jāņa 6:35) un Pasaules Gaisma (Jāņa 8:12), Viņš norādīja uz skatāmām maizēm un lukturi, kas bija zemes svētnīcas priekšmeti. Skaidra atsauksme uz svētnīcu ir Jēzus apzīmējums „Dieva upura Jērs Redzi, Dieva Jērs”, kas nes pasaules grēkus (Jāņa 1:29).

„Visi, kas kalpoja svētnīcā, pastāvīgi tika pamācīti saprast Kristus starpnieka darbu cilvēces labā. Šī kalpošana katrā sirdī tiecās pamodināt mīlestību uz Dieva likumiem, kas ir arī Viņa valsts likumi. Upuru pienešanai uzskatāmā veidā vajadzēja atklāt Dieva mīlestības izpausmi Kristū – cietošā un mirstošā upurī, kas uzņēmās grēku, kurā vainīgs bija cilvēks, un, būdams nevainīgs, kļuva par grēku mūsu dēļ.” (E. Vaita „Izmeklētas vēstis”, 1. sēj., 233. lpp.)

Mūsu grēcīgās dabas dēļ ir viegli domāt, ka Dievs uz mums ir dusmīgs. Kā Dieva mīlestības atklāsmē, kas ir redzama Jēzus dzīvē un nāvē, palīdz katram no mums personīgi saprast, ka Dievs mūs mīl, neskatoties uz mūsu kļūdām? Kādos veidos šai izpratnei vajadzētu mūs iedrošināt gūt uzvaras pār savu „es”? _____

DRAUDZE KĀ SVĒTNĪCA

Pēc Kristus debesbraukšanas un iesvētīšanas par Augsto Priesteri debesīs esošajā svētnīcā templis virs zemes zaudēja savu jēgu glābšanas plānā (sk. Mat. 27:50, 51). Tomēr Dievs vēl joprojām meklē iespējas mājot Savas tautas vidū virs zemes, kas tagad ir iespējams ar Svētā Gara starpniecību. Lai izteiktu šo patiesību, apustuļi izmanto tempļa simboliku.

Izlasi 1. Kor. 3:16, 17; 6:19, 20; 2. Kor. 6:16; Ef. 2:19-22! Ievēro šajos pantos izmantoto svētnīcas simboliku. Kādu patiesību Bībele mums šeit māca? _____

1. Kor. 3:16, 17 Pāvils runā par draudzi kā vienotu veselumu, un viņš tiem atklāj tempļa tēmas par piederību (1. Kor. 3:16) un par svētumu (1. Kor. 3:17). Pāvils attiecina tos pašus principus 1. Kor. 6:19, 20 uz atsevišķiem ticīgajiem. Ticīgais kā templis ir svēts, un kā tādām viņam ir dievišķs pienākums dzīvot svētumā. Pāvils izmanto tempļa simboliku, lai uzsvērtu savu aicinājumu dzīvot šķīstītu un svētu dzīvi, ar ko šajā kontekstā viņš saprot seksuālu šķīstītu, kas stāv pāri netiklībai. Pāvila pēdējā atsauce uz draudzi kā dievišķu svētnīcu arī iederas šajā modelī. Ticīgajiem un neticīgajiem nav kopīga pamata (2. Kor. 6:14- 7:1), jo draudze ir derības attiecībās ar Dievu un līdz ar to tā pieder tikai Viņam (2. Kor. 6:18).

Vienlaikus draudze nav tikai Dieva templis, bet arī svēti priesteri (1. Pēt. 2:5, 9). Nav šaubu, tādai priekštiesībai kā šī seko svarīga atbildība. Cik būtiski ir nodot savu dzīvi ticībā un paklausībā Kungam, kas mums tik daudz ir devis un kas tāpēc arī prasa daudz no mums.

Protams, mēs esam glābti Kristus taisnībā, kas mūs pilnībā apsedz. Tomēr, ņemot vērā to, ko žēlastība mums ir devusi Kristū, ko Dievs no mums prasa pretī? _____

JAUNĀS ZEMES TEMPLIS

Izlasi Atkl. 7:15-17! Kur ir atpestītie, un kā šie panti viņus attēlo? _____

Šie panti apraksta atpestītos kā ķēniņus un priesterus, kas kalpo Dieva namā un templī (Atkl. 1:6, 5:10, 20:6). Apsolījums, ka „Tas, kas sēd goda krēslā, izpletīs pār viņiem savu telti” (Atkl. 7:15, NASB), netieši norāda uz Dieva klātbūtni tuksneša svētnīcā, kur Viņš mājāja senā Izraēla vidū kā tā Vadītājs. Uz jaunās zemes svētnīca vēlreiz kļūs par nevainojamu vietu attiecībām, kur satiksies Dievs un atpestītie. Tā garantē patvērumu, aizsardzību un galēju dzīves papildījumu Dieva un Kristus klātbūtnē. Tas, kas reiz bija telts cilvēku vidū (Jāņa 1:14), tagad izpleš savu telti pār Saviem svētajiem, lai viņi varētu „celt teltis” pie Viņa.

Izlasi Atkl. 21:1-22! Kā ir aprakstīta jaunā Jeruzāleme? Kādas paralēles šajos pantos tu vari atrast starp svēto pilsētu un svētnīcu? _____

Jānis jaunajā Jeruzālemē neredz templi (Atkl. 21:22), bet tas nenozīmē, ka tur tempļa nebija. Drīzāk jaunā Jeruzāleme pati par sevi ir templis un „Dieva telts” (Atkl. 21:3). Jaunajai Jeruzālemei ir piešķirti atsevišķi svētnīcas elementi. Tā ir „svēta” un debesu izcelsmes (Atkl. 21:2, 10); tai ir tāda pati kuba forma kā vissvētākajai vietai (Atkl. 21:16, 1. Ķēn. 6:20); tāpat kā tempļa teritorijā, pilsētā nav atļauts iet nekam, „kas nesvēts” (Atkl. 21:27); un vissvarīgākais – Dievs ir klātesošs. Dieva svētnīcā mēs varam dzīvot ar Viņu vistuvākajās attiecībās, kādas vien iespējamas (Atkl. 21:3, 7). Tāds ir glābšanas mērķis.

Mūžība tuvās attiecībās ar Dievu? Kāpēc tad ir tik svarīgi, ka mēs dzīvojam, kā E. Vaita atkal un atkal atkārto, „ciešā sadraudzībā ar Dievu” jau tagad? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Audzināšana” nodaļu „Mūžības skola”, 301.-309. lpp.; grāmatā „Lielā cīņa” nodaļu „Cīņa beigusies”, 673.-678. lpp.

„Bailes padarīt nākotnes mantojumu par daudz materiālu daudzus ir ierosinājušas tieši tās patiesības, kas mums uz zemi liek skatīties kā uz savām mājām, izskaidrot garīgi. Kristus saviem mācekļiem apliecināja, ka Viņš aiziet tiem sagatavot mājokļus Tēva namā. Tie, kas pieņem Dieva Vārda mācības, nedzīvos neziņā par šīm Debesu mājām. Un tomēr Dievs tiem, kas Viņu mīl, ir sagatavojis lietas, "(..) ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi, un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis (..). (1. Kor. 2:9). Cilvēcīgā valoda nespēj attēlot taisno atalgojumu. Ar to iepazīsies tikai tie, kas to redzēs. Ierobežotam prātam nav iespējams aptvert Dieva paradīzes godību.” (E. Vaita „Lielā cīņa”, 674., 675. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā tu domā, kāpēc ir tik svarīgi saprast, ka Dieva debesu svētnīca ir reāla vieta? Vienlaikus kāpēc mums ir jābūt uzmanīgiem, lai pārāk smalki nesāktu salīdzināt zemes un debesu templi?

2. Grupā pārrunājiet domu par draudzi kā „svētnīcu”! Kā jūs saprotat šo patiesību? Kā mēs kā draudze varam labāk piepildīt šo svarīgo mācību?

3. „Vai jūs nezināt, ka jūs esat Dieva nams un ka Dieva Gars jūsos mājo? Ja kas Dieva namu samaitā, to Dievs samaitās; jo Dieva nams ir svēts, tas jūs esat.” (1. Kor. 3:16, 17) Ko šie panti mums māca, un kā mēs varam attiecināt šeit izteikto mācību uz savu dzīvesveidu?

4. Pakavējieties vairāk pie domas, ka mēs tagad esam „priesteri” un ka mēs būsim priesteri pēc Kristus otrās nākšanas! Kādas ir mūsu funkcijas tagad, un kādas tās būs pēc Jēzus atgriešanās? Kā vārda „priesteris” izmantošana parāda mums, cik svētnīca ir svarīga glābšanas plānā?